
Creu de Sant Jordi- Saint George Cross

Autor:

Data de publicació: 07-10-2010

La Creu de Sant Jordi com a bandera rectangular (relació 3:5).

En heràldica, la Creu de Sant Jordi, és una creu vermella sobre fons blanc, que a partir de la baixa edat mitjana es va associar a Sant Jordi, el sant militar, sovint representat com un croat.

Associat amb les croades, la creu vermella sobre blanca té els seus orígens al segle 10. S'ha utilitzat com l'enssenya de la República de Gènova des de potser tan aviat com el segle 10.

El símbol va ser adoptat per la Lliga de Suàbia en el Sacre Imperi Romanogermànic anterior a la Reforma. Jordi es va associar com a sant patró d'Anglaterra després de la reforma anglesa. Des de llavors, aquesta bandera s'identifica comunament com la bandera nacional d'Anglaterra. Sant Jordi és el patró de Catalunya i del país de Geòrgia. Figura a l'emblema (escut) del FC Barcelona, al Barcelona S.C. equatorià i a dues quartes parts de la bandera de Barcelona. La bandera nacional de Geòrgia (des de 2004) complementa aquesta creu amb creus de Jerusalem.

.La Creu de Sant Jordi com a bandera rectangular (relació 3:5).

En heràldica, la Creu de Sant Jordi, és una creu vermella sobre fons blanc, que a partir de la baixa edat mitjana es va associar a Sant Jordi, el sant militar, sovint representat com un croat.

Associat amb les croades, la creu vermella sobre blanca té els seus orígens al segle 10. S'ha utilitzat com l'enssenya de la República de Gènova des de potser tan aviat com el segle 10.

El símbol va ser adoptat per la Lliga de Suàbia en el Sacre Imperi Romanogermànic anterior a la Reforma. Jordi es va associar com a sant patró d'Anglaterra després de la reforma anglesa. Des de llavors, aquesta bandera s'identifica comunament com la bandera nacional d'Anglaterra. Sant Jordi és el patró de Catalunya i del país de Geòrgia. Figura a l'emblema (escut) del FC Barcelona, al Barcelona S.C. equatorià i a dues quartes parts de la bandera de Barcelona. La bandera nacional de Geòrgia (des de 2004) complementa aquesta creu amb creus de Jerusalem.

A la resta del nord d'Itàlia com a símbol de Bolonya, Gènova, Pàdua, Reggio de l'Emília, Màntua, Vercelli i Alessandria, la forma només ha rebut un culte a Sant Jordi reforçant i simplificant la creu de Sant Ambròs, origen de la creu en els seus dissenys cívics, ja que aquesta última va ser adoptada per la Comuna de Milà el 1045, Ambròs havia estat un bisbe de finals del segle IV d'aquesta ciutat. [4]

Contingut

Orígens i ús medieval

Article principal: Bandera de Gènova

Miniatura de Sant Jordi i el Drac, ms. de la Legenda Aurea, datada el 1348 (BNF Français 241, fol. 101v.) Sant Jordi com a cavaller croat, miniatura d'un ms. de Vies de Saints, c. 1340 (BNF Richelieu Manuscrits Français 185) Miniatura

Sant Jordi va ser àmpliament venerat com a sant guerrer durant la Tercera Croada. Hi havia una llegenda que deia que havia ajudat miraculosament Godofreu de Bouillon; també que Ricard Cor de Lleó s'havia posat sota la seva protecció. [2] Segons la llegenda, els croats van rebre ajuda miraculosa al setge d'Antioquia el 28 de juny de 1098 d'un gran exèrcit sobre cavalls blancs, vestits de blanc i amb estendards blancs, dirigits per Sant Jordi, Sant Demetri i Sant Mercuri. No obstant això, no hi havia cap associació de la creu roja amb Sant Jordi abans del final de les croades. [3]

La creu roja en particular estava associada amb els templers, des de l'època de la Segona Croada (1145),[4] però el 1188 es van triar creus vermelles i blanques per identificar les tropes franceses i angleses a la "croada dels reis" de Felip II de França i Enric II d'Anglaterra, respectivament. Juntament amb la Creu de Jerusalem, la plana vermella sobre blanca es va convertir en un símbol recognoscible de la croada des d'aproximadament 1190, i al segle 13 va arribar a ser utilitzat com a estàndard o emblema per nombrosos líders o polítics que volien associar-se amb les croades. [Cal aclariment] La combinació vermell-i-blanca va ser escollida pel Regne d'Aragó, entre d'altres.

Sant Jordi va ser representat com un cavaller croat durant aquest temps, però la creu roja no tenia cap associació particular amb ell. Un fresc de l'època croada a la cripta de la catedral de Trani mostra Sant Jordi amb una creu blanca sobre un abric vermell. La versió blanca sobre vermella va ser escollida com el Reichsbanner ("bandera imperial") pels croats alemanys al segle 12, i l'emperador Frederic II la va utilitzar en les seves campanyes europees de la dècada de 1250 després d'haver tornat de les croades. Va continuar sent utilitzada com la Reichssturmflagge ("bandera de guerra imperial") del Sacre Imperi Romanogermànic, donant lloc finalment a la bandera de Savoia i les actuals banderes de Suïssa i Dinamarca.

Un vexillum beati Georgii s'esmenta als annals genovesos de l'any 1198, referint-se a una bandera vermella amb una representació de Sant Jordi i el drac. Una il·luminació d'aquesta bandera es mostra als annals de l'any 1227. La bandera genovesa amb la creu vermella es va utilitzar al costat d'aquesta "bandera de Jordi", almenys des de 1218, i era coneguda com la insígnia cruxata comunis Janue ("ensenya de la creu de la comuna de Jànuia"). La bandera que mostrava el mateix sant era la principal bandera de guerra de la ciutat, però la bandera que mostrava la creu plana es va utilitzar al seu costat en la dècada de 1240.[5]

La creu va deixar de ser un símbol directament associat amb la "presa de la creu", la determinació de lluitar en una croada, després del fracàs de les croades al segle 14. Amb el desenvolupament de l'heràldica sistemàtica, hi va haver una gran demanda de variacions del símbol de la creu i la terminologia associada. Juliana Berners informa que hi va haver innumerable Crosses nascuts daily. El terme "creu de Sant Jordi" es va associar al principi amb qualsevol creu grega plana que toqués les vores del camp (no necessàriament vermell sobre blanc). [6]

Les primeres representacions de Sant Jordi com a cavaller croat amb una creu vermella sobre blanca encara daten de finals del segle 13,[7] i es generalitzen com les armes atribuïdes del sant als segles 14 i 15. Eduard III d'Anglaterra va triar Sant Jordi com a patró del seu Orde de la Lligacama el 1348, i també va utilitzar una creu vermella sobre blanca al polispast del seu Estendard Reial.

Anglaterra

Sant Jordi amb un comte de Lancaster (probablement Edmund Crouchback), d'un Llibre d'hores anglès, c. 1330. Bandera de Sant Jordi onejant a l'Ajuntament de Leeds (2009).

Article principal: Bandera d'Anglaterra

Origen

Hi havia una tradició historiogràfica que afirmava que el mateix Ricard Cor de Lleó va adoptar tant la bandera com el sant patró de Gènova en algun moment de la seva croada. Aquesta idea es remunta a l'època victoriana, Perrin (1922) s'hi refereix com una "creença comuna", i encara avui es repeteix popularment tot i que no es pot fonamentar com a històrica.

Sobre els orígens de la bandera i la seva connexió amb la bandera genovesa, el príncep Eduard, duc de Kent, va dir en un discurs a Gènova el 1992:

La bandera de Sant Jordi, una creu vermella sobre camp blanc, va ser adoptada per Anglaterra i la City de Londres el 1190 perquè els seus vaixells entressin a la Mediterrània per beneficiar-se de la protecció de la flota genovesa. El monarca anglès pagava un tribut anual al dux de Gènova per aquest privilegi. [8]

La creu vermella va ser introduïda a Anglaterra a finals del segle 13, però no com una bandera, i no en el moment associat amb Sant Jordi. Va ser usat pels soldats anglesos com a identificació des dels primers anys del regnat d'Eduard I (dècada de 1270),^[9]^[10] i potser es va originar uns anys abans, en la Segona Guerra dels Barons (específicament en la Batalla d'Evesham de 1265, durant la qual, segons el cronista William Rishanger, Simon de Montford va observar que el rei li havia pres la idea de tenir els seus soldats marcats amb una creu). ^[11]

Sant Jordi va ascendir al càrrec de "patró d'Anglaterra" en un procés que va començar el 1348 amb la fundació de l'Orde de la Lligacama i va culminar amb l'abolició de tots els estendards dels sants excepte l'estendard de Sant Jordi el 1552. Des de 1348 i al llarg del segle 15, la Creu de Sant Jordi es va mostrar en el hissat dels Estendards Reials dels reis Plantagenet d'Anglaterra.

Bandera

Bandera d'AnglaterraUnion JackLa bandera de Geòrgia amb la creu de Sant Jordi al migLa bandera de BarcelonaBandera de GènovaLa bandera de Sardenya amb la creu de Sant Jordi al migLa bandera del Piemont-Sardenya

El 1606 es va crear una bandera britànica combinada (després de la unió dinàstica d'Anglaterra i Escòcia el 1603, l'anomenada "Unió de les Coronas") combinant la Creu de Sant Jordi amb la Creu de Sant Andreu (la bandera d'Escòcia). La bandera va ser inicialment per a exhibició marítima, més tard restringida als vaixells del rei. Després, la bandera de Sant Jordi va continuar sent la bandera d'Anglaterra per a altres propòsits fins als Actes d'Unió de 1707. A la unió, la primera bandera de la Unió es va fer oficial a tots els efectes al nou Regne de Gran Bretanya. A partir d'aquest moment, la Creu de Sant Jordi va passar a ser vista com un símbol d'Anglaterra i Gal·les quan s'utilitzava al costat de símbols per a Escòcia o Irlanda; així en les banderes de la Commonwealth d'Anglaterra durant 1649 a 1660.

La bandera de Sant Jordi també és la bandera de rang d'un almirall a la Royal Navy, i les embarcacions civils tenen prohibit fer-la volar. No obstant això, als petits vaixells supervivents de Dunkerque, que van participar en l'evacuació de Dunkerque durant la Segona Guerra Mundial, se'ls permet volar-lo com a jack. Això es fa normalment en la forma desfigurada del gat de Dunkerque.

Les esglésies pertanyents a l'Església d'Anglaterra poden fer onejar la Creu de Sant Jordi (llevat que una altra bandera onegi per costum per raons especials). La manera correcta perquè l'església enarbori la creu de Sant Jordi (des d'una ordre del comte mariscal el 1938) és amb les armes de la diòcesi a la cantonada superior esquerra de la bandera. ^[12]

La bandera de Sant Jordi ha gaudit d'un ressorgiment en popularitat des de finals del segle 20, en part a causa del nacionalisme inspirat en el futbol, i també en resposta als moviments de devolució a Escòcia i Gal·les. ^[13]

Durant la Copa del Món de 2010, el primer ministre britànic, David Cameron, va dir al Parlament que la bandera onejaria per sobre de la seva residència oficial sense "cap cost addicional per al contribuent" mentre Anglaterra jugava la competició.

Ús derivat

Article principal: Bandera d'Anglaterra

La major part de l'ús derivat prové de la bandera d'Anglaterra. Aquest article té il·lustracions de les seves derivacions, particularment al Canadà, Austràlia oriental, el Carib i les Illes del Canal, a part de Jersey, ja que Guernsey va utilitzar comunament la bandera anglesa a partir de 1936 (després es va traslladar a la seva variant actual el 1985), però les il·lustracions següents tenen una derivació extremadament complexa o nul·la d'aquesta bandera.

La bandera de la ciutat de Londres utilitza la Creu de Sant Jordi sobre fons blanc, amb una espasa vermella al cantó. Es creu que l'espasa representa l'espasa que va decapitar Sant Pau, patró de la ciutat. ^[14]

Proposta de bandera de la República Autònoma d'Abkhàzia

Bandera de la Ciutat de Londres

Geòrgia

Articles principals: Escut de Geòrgia (país) i Bandera de Geòrgia (país)

Sant Jordi és el patró de la nació de Geòrgia, i la bandera de Sant Jordi va ser suposadament utilitzada al segle 5 pel rei georgià Vakhtang Gorgasali. [15][dubtós - discussió] Al segle 13, la reina Tamara de Geòrgia va utilitzar la bandera de Sant Jordi durant la seva campanya contra els turcs seljúcides. Les quatre creus de Jerusalem van ser afegides més tard pel rei Jordi V de Geòrgia, que va expulsar els mongols de Geòrgia el 1334.

La bandera va caure durant l'annexió russa de Geòrgia i l'abolició de la monarquia georgiana. No obstant això, la bandera va ser reviscuda pel moviment patriòtic georgià en la dècada de 1990. La majoria dels georgians van donar suport a la restauració de la bandera medieval de Geòrgia, inclòs l'influent Patriarca Catòlic de Totes les Geòrgies Ilia II de l'Església Ortodoxa Georgiana. La bandera va ser finalment adoptada pel parlament georgià el 14 de gener de 2004. Va ser aprovat formalment per un decret presidencial signat per Mikheil Saakaixvili el 25 de gener, després de la seva elecció com a president de Geòrgia.

Altres

Creu de Sant Jordi utilitzada a Suècia i FinlàndiaLa insígnia naval de Letònia incorpora la Creu de Sant Jordi

La bandera de Barcelona combina la creu de Sant Jordi, patró de Catalunya, amb les tradicionals barres vermelles i grogues de la Senyera, antic símbol de la Corona d'Aragó (aquí, les barres són verticals, tot i que la bandera moderna de Catalunya té franges horitzontals). [16]

La bandera d'Almeria, Espanya, consisteix en una Creu de Sant Jordi.

Tant la bandera de Sardenya com la bandera de Còrsega deriven de la bandera dels Quatre Moros, també coneguda com la "Creu d'Alcoraz". Consisteix en una creu roja de Sant Jordi sobre fons blanc amb un madur (cap de moro) a cada quarter. També es troba a la bandera d'Aragó (Espanya), i es basa en una bandera de guerra de la Reconquesta després de la batalla d'Alcoraz el 1096. [17]

La bandera i l'escut de Friburg de Brisgòvia, Alemanya, consisteixen en una Creu de Sant Jordi, ja que Sant Jordi és un dels sants patrons de la ciutat.

A Suècia, el terme "creu de Sant Jordi" de vegades es refereix a la Cross pattée utilitzada pels maçons suecs. [18] Per exemple, la creu de l'Orde Suec de la Maçoneria va ser definida pel rei de Suècia el 1928 com una "creu vermella de Sant Jordi amb braços triangulars". [19]

A Finlàndia, la creu pattée s'anomena Yrjön risti, "creu de Jordi", mentre que la creu vermella sobre fons blanc s'anomena Pyhän Yrjön risti, "creu de Sant Jordi". [20]

Banderes navals de Letònia, contenen una Creu de Sant Jordi acolorida amb els colors nacionals de Letònia. [cal citació]

Representat a l'estendard de la trompeta de l'Àngel de la carta del Judici a la Baralla del Tarot.

Escuts

Escut de Londres

Escut de Milà

Escut de Gènova

Escut de Pàdua

Escut d'Aragó

Escut de Barcelona

Escut antic de la Generalitat de Catalunya

Distinció de la Generalitat de Catalunya

Escut de Coblença

Escut de Friburg de Brisgòvia

Escut d'Almeria

Escut de Batalha

Escut de Valdecaballeros

Escut d'Alberta

Escut de Manitoba

Escut d'Ontàrio

Banderes

República de Gènova

Anglaterra

Marina Reial Britànica

Regne Unit

Irlanda del Nord (no oficial)

Imperi Romà d'Orient

Rei Ramir I d'Astúries

Geòrgia

Província de Saragossa

Província de Terol

Província d'Osca

Valdecaballeros

Sardenya

Tudela

Almeria

Calahorra

Mont-real

Brigada "Almogàvers" paracaigudista (Revers)

Notes

[^] Lloc oficial de la Comuna de Milà. Antecedents històrics. Les cròniques diuen que va ser escollida com una combinació de l'antiga bandera blanca de la plebs milanesa, testificada el 1038 durant el setge de Milà per Conrad II, i la pattée de la creu roja que era un antic símbol de la noblesa llombarda. També està testificat, en aquesta versió antiga, en una carta diplomàtica datada el 1155. Vegeu també: Evolució de la bandera de Milà.

[^] William Woo Seymour, La creu en la tradició, la història i l'art, 1898, p. 387

[^] Perrin, British Flags (1922), p. 20: "s'imaginaven que havien vist un gran exèrcit sobre cavalls blancs, vestits de blanc i amb banderes blanques a les mans, sortien de les muntanyes veïnes i acudien en la seva ajuda. Els líders d'aquest exèrcit fantasmal, reconeguts pels seus noms escrits en els seus estendards, eren Sant Jordi, Sant Demetri i Sant Mercuri. Si en aquest moment la creu roja s'hagués convertit en el signe distintiu de Sant Jordi segurament un o altre d'aquests escriptors l'hauria esmentat, però tots coincideixen que els estendards eren blancs."

[^] Barber, El nou cavaller, p. 66: "Segons Guillem de Tir va ser sota Eugeni III que els templers van rebre el dret de portar la característica creu vermella sobre les seves túniques, simbolitzant la seva disposició a patir martiri en la defensa de Terra Santa". (WT, 12.7, pàg. 554. Jaume de Vitry, 'Historia Hierosolimatana', ed. J. ars, Gesta Dei per Francos, vol I (ii), Hannover, 1611, p. 1083, ho interpreta com un signe de martiri.)

[^] Aldo Ziggio, "Gènova", a Vexilla Italica 1, XX (1993); Aldo Ziggio, "Le Bandiere degli Stati Italiani", a Armi Antiche 1994, citat en honor de Pier Paolo Lugli, el 18 de juliol de 2000 a Banderes del món.

-
- ^ William Woo Seymour, La creu en la tradició, la història i l'art, 1898, p. 363
 - ^ Per exemple, Bibliothèque municipale de Valenciennes ms. 838, un martirologi datat a l'últim quart del segle XIII, que representa Sant Jordi en miniatura al fol. 13v. (/manuscriptminiatures.com, enluminures.culture.fr)
 - ^ Celia Lee, SAR el duc de Kent: una vida de servei (2015), p. 82
 - ^ "He estat incapaç de trobar cap base sòlida per a la creença comuna que la creu de Sant Jordi va ser introduïda com a emblema nacional d'Anglaterra per Ricard I, i sóc de l'opinió que no va començar a assolir aquesta posició fins als primers anys del regnat d'Eduard I." Perrin, Banderes britàniques, 1922, p. 15
 - ^ Perrin, British Flags, 1922, p. 20.
 - ^ "Quan Montfort va veure l'avanç de les tropes reials [que portaven una creu vermella com a senyal d'identitat], va exclamar: "No ho han après per si mateixos, sinó que m'ho han ensenyat jo. "" M. Prestwich, Plantagenet England: 1225-1360 (2005), p. 51.
 - ^ Església d'Anglaterra: ús de la bandera; Banderes del món; 23 octubre 2008
 - ^ McCarthy, Michael (23 d'abril de 2010). "Desfilada identitària: Què diuen les banderes sobre les nacions i la naturalesa humana?". L'Independent. [Consulta: 12 gener 2012].
 - ^ Ciutat de Londres Arxivat 23-2009-<> a Wayback Machine., Britishflags.net
 - ^ Theodore E. Dowling, Sketches of Georgian Church History, Nova York, p. 54
 - ^ Herreros i Agüí, Sebastià (2005). "La bandera de Barcelona, 1991-2005" (PDF). Congrés Internacional de Vexil·lologia - Vexilobaires. [Consulta: 1991 juliol 2005].
 - ^ Curri, Ian. "Moros amb els ulls embenats, les banderes de Còrsega i Sardenya, gairebé història". [Consulta: 2020-01-25].
 - ^ Nationalencyklopedin, "Georgskors", consultat el 12 d'agost de 2010. Suec.
 - ^ Norrgård, Leif (2009-02-18), "Frimurarkorset – symbol med dunkelt ursprung", Frimuraren (en suec), Orde Suec de Maçons, núm. 1, pp. 31–32, 1651-35766, Arxivat de l'original el 2016-08-18, [Consulta: 3 febrer 2015].
 - ^ Kimmo Kara, Vaakunaselitys, Hèlsinki 1989, ISSN 0784-7602, p. 49 51

Enllaços externs

A Wikimedia Commons hi ha contingut multimèdia relatiu a: Creu de Sant Jordi

Bandera d'Anglaterra al FOTW
Estendards de sants anglesos a FOTW